

VLČNOV

Obec Vlčnov se rozkládá uprostřed kotliny na posledních výběžcích Bílých Karpat. Střed Vlčnova má nadmořskou výšku 236 metrů, nejvyšším bodem obce je Černá Hora (364 m). Katastr obce Vlčnova měří 2130 ha, z toho je 17 ha vinic a 110 ha lesů.

HISTORIE

Vlčnov - malebná slovácká obec s více než třemi tisíci obyvatel, ležící nedaleko Uherského Brodu, je typická nejen svým stylem, folklórem, pěknými písničkami či dobrým vínem, ale i svými dějinami. Důkazy o tom, že život pulzoval už v dávných dobách, dokládají jednotlivé archeologické nálezy z našeho katastru.

Vlčnov je v dochovaných dokumentech vzpomínán už v roce 1264, i když podle odborného odhadu jsou počátky vzniku poněkud staršího data, písemně bohužel nedochovaného. Obec byla od 13. století v držení pánů z Riesenburka, kteří zde vlastnili tvrz. Vlčnov měl tehdy určité dominantní postavení, neboť byl střediskem tzv. "lucké provincie". Později byl Vlčnov tzv. markraběcím lénem, které markrabí Jošt udělil pánům z Kravař. V pohusitské době si postavení upevnil Burian z Vlčnova, který získal nejen statky, ale i určitý politický respekt. Zakoupil totiž v roce 1449 hrad Světlov, který se stal po Vlčnově jeho rodinným sídlem. Tento významný rod se ještě v polovině 16. století, ač už Vlčnov dávno nevlastnili, psali s přídomkem "z Vlčnova".

V roce 1506 získal Vlčnov od Buriana Jan z Kunovic, a osudy obce se tím spojují s Uherským Brodem, sídlem kunovických feudálů. Vlčnov tak ztratil svoji určitou prioritu a stává se pouze řadovou obcí panství. Na tuto dobu upomíná stará památka - náhrobní kámen v místním kostele, kde je psáno, že zde Matouš z Kunovic, který byl bratrem majitele panství, v roce 1560 pochoval své dva syny. Téměř celé století byli kunovičtí feudálové neomezenými pány Vlčnova

Roku 1611 bylo celé panství, a tím i Vlčnov, odprodáno za 153 000 zlatých Oldřichovi z Kounic. Tento rod pak naši obec vlastnil a byl s ní úzce spjat až do našeho století.

V letech 1914 - 1918, po vypuknutí 1. světové války, odešlo na frontu 409 vlčnovjanů, z nichž 58 se už nevrátilo a položilo své životy na evropských bojištích. V průběhu osvobozovacích bojů 2. světové války padlo v okolí Vlčnova 34 rumunských vojáků. Z obyvatel obce si válka vyžádala oběti 14 občanů, ať už nezvěstných, popravených či umučených v koncentračních táborech.

Od války prošel Vlčnov ještě mnoha dalšími změnami, než se stal takovým, jakým je dnes, tedy obcí se třemi tisíci obyvatel, moderní zástavbou, s rozvíjející se obchodní a podnikatelskou činností, ale i obcí se svými folklorními tradicemi, zvyklostmi, krásným krojem, dobrým vínem a vůbec vším, co ho utváří a jak ho zná nejen ten okolní, ale i vzdálenější svět. Nechť se mu tedy daří i nadále.

ZAJÍMAVOSTI

Kaplička ve vsi u č.p. 106

Datace: Druhá polovina 18. století.

Lokalizace: ve vsi u č. p. 106 v ulici Jana Janči

Popis: Volně stojící kaplička obdélného půdorysu se segmentovým závěrem.

Kostel sv. Jakuba Staršího

První písemnou zprávu o kostele a faře ve Vlčnově nacházíme v listině Dominikánského kláštera v Olomouci z r. 1373. Avšak gotický portál pod věží dosvědčuje, že kostel vznikl již v polovině 13. století.

Jak kostel vypadal, se dovídáme teprve z Děkanické matriky ze 17. století. Kostel byl vybaven dvěma oltáři: hlavní oltář byl k počtě sv. Jakuba St.

R. 1920 byly zakoupeny dva nové ocelové zvony. Jeden byl posvěcen na jméno "Jakub" a druhý "Šimon".

R. 1928 se konečně započalo se stavbou nového kostela.

I když byl nový kostel dokončen již r. 1929, přesto nemohl být vysvěcen, dokud nebyla pořízena nová mensa (oltářní stůl), do níž by se umístila schránka se sv. Ostatky. Po dokončení hlavního oltáře a instalaci pneumatických dvoumanuálových varhan firmou brň Riegrové z Krnova o 17 rejstřících s elektrickým pohonem bylo možné kostel posvětit.

Koupaliště Vlčnov

Ve Vlčnově je vždy o letních prázdninách v provozu koupaliště s osvětleným bazénem 16 x 32 m., osvětleným hřištěm a dětským koutkem.

Součástí koupaliště je také bufet.

Provozní doba: červenec - srpen od 10 h. (denní, odpolední a noční koupání).

V současné době probíhá v rámci obecní rady a zastupitelstva obce diskuze, jak by to všechno mělo vypadat. Konečná podoba je zatím nejasná, ale již nyní je v plánu celková rekonstrukce bazénu a možné zvětšení jak na délku, tak i na šířku. Je nutná generální oprava či výstavba nového sociálního zázemí (WC, kabinky) a rozšíření dalších sportovišť.

Dům č.p. 121

Datace: 18. století - typově blíže neurčitelné datování

Popis: Přízemní obytné stavení z vepřovic s průjezdem na levé straně hlavního průčelí, uzavřeným dvěma křídly vrat, se síní, přístupnou z ulice otvorem se třemi stupni, eliptickým záklenkem a světlíkem.

Rolnický dům Vlčnov č. 57

Dům č. p. 57 je cenným, v současné době již posledním dokladem slováckého stavení s patrovou komorou, které se stalo pro prof. Niederleho východiskem pro jeho teorii o vývoji dvouprostorového domu v dům tříprostorový.

V usedlosti je vystaven úplný inventář vlčnovské jizby, síně, komory a černé kuchyně.

V rozsáhlé hospodářské části objektu jsou tyto instalace:

Stodola: mlátička, povříslavač, fukar a různé hospodářské nářadí.

Chlévy: postroje a nářadí související s chovem dobytka, expozice kovářských výrobků a nářadí.

Nádvoří přístřešek: vůz, trakaře, kolečka, nářadí na zpracování konopí a lnu, mlýny na obilí a primitivní stroj na zvedání těžkých břemen.

Vystavené předměty pocházejí většinou ze sbírek muzea, dílem jsou darem občanů Vlčnova a posledních majitelů usedlosti, rodiny Ryšavých.

Expozice je otevřena od roku 1986.

V obci se nachází další muzeum, a to je Muzeum bydlení po kostelem. Otevřeno na slavnosti s Jízdou králů a na požádání .

literatura:

Navštivte... Skanzeny v Čechách, na Moravě, ve Slezsku. Olympia 2006, s. 86

Dům č. p. 65

Datace: počátek 19. století

Lokalizace: ulice Jana Jančí

Popis: Ltp. 1862 označuje poslední etapu výstavby domu, který je starší - nejstarší etapu výstavby představuje zeď černé kuchyně a zadní část síně.

Vlčnovské budy

Celostátní atraktivita

Lokalizace: Pod vinohrady

Popis: Vinné budy v okrajové části obce Vlčnov s obnovenými vinohrady dnes reprezentují pouze torzo, které se dochovalo z minulosti a jsou typickou součástí zdejšího krajinného obrazu.

Vstupné: Volně přístupná lokalita.

Památky lidové architektury: Objekty původní lidové architektury, jejichž nejstarší části jsou datovány do 17. století, je možné shlédnout v památkově chráněných domech čp. 65 a čp. 119B – ukázka bydlení, hospodaření, nářadí a předmětů denní potřeby z přelomu století.

Slovácký - vlčnovský kroj

V okolí Vlčnova se vytvořily mimořádné kroje. Právě zde bylo ještě v 60. letech možno v neděli vidět staré muže v halenách, ženy ve starodávném úvazu šátku **"na babušu"** s obtočenými cípy pod bradou.

V kroji je však mimořádná a charakteristická výzdoba kordulek, kde se již původní šňůrování se šťapci rozrostlo do ozdob z chomáčů červené vlny, které téměř pokrývají živůtky žen i mužů.

U kroje jsou typické velké, modravé škrobené rukávy, u žen vrapované, u mužů široce vyduté u ramen a zúžené k zápěstí. Vlněné temné vesty mají velké červené šťapce.

Klobouček je zde jiný. Malý černý kastrůlek typu **"čikoše"**, s červenými bambulkami. Nosí ho jako mužnou část oděvu i malí chlapci.

Kroj vyniká výraznou architekturou a základní barevností s dominancí červené, černé a bílé.

Jedinečné jsou však slavnostní, obřadní kroje s objemnými věnci družic a nevěsty s dlouho užívanou úvodnicí, na níž se udržela tradiční uherskobrodská výšivka.

Konečně kroje Vlčnovjanů jsou veřejnosti dobře známé k tradiční Vlčnovské Jízdy králů.

Antonín Moštěk z Vlčnova - lidová keramika

"Nositel tradice lidových řemesel" za rok 2001

Antonín Moštěk (nar. 1941) se vyučil u významného moravského keramika a znalce fajánsové výroby Heřmana Landsfelda. Do roku 1967 pracoval v keramických dílnách družstva Lidová tvorba v Tupesích, od roku 1967 pak v keramických dílnách Ústředí lidové umělecké výroby v Uherském Hradišti. Zde spolupracoval s významnými keramiky jako byl Ladislav Znoj, Jaroslav Vlček a další. V roce 1979 zřídilo Ústředí lidové umělecké výroby fajánsové dílnu ve Vlčnově a Antonín Moštěk se stal jejím vedoucím.

Ve Vlčnově vznikala řada fajánsových výrobků ve spolupráci s výtvarníky ÚLUV. Antonín Moštěk sám vyučil 6 keramiků - točířů a 6 malířek fajánsi, a při tom stále se věnuje práci na kruhu.

Po zrušení Ústředí lidové umělecké výroby po roce 1993 privatizoval dílnu, vlastní práci rozšířil o hotovení fajánsových figurálních plastik a postupně doplnil technologické procesy přípravy hlíny, jejího zdravotně a ekologicky nezávadného zpracování a se svými vyučenci nadále udržuje tradiční technologie hotovení fajánsi a jejich výzdobu.

V dílně Antonína Mošťka se v současné době zhotovují repliky historických fajánsi, kolekce fajánsových nádob pro současné stolování, dále různé svícny, džbány, betlémy a drobné předměty podle požadavků odběratelů. Pracovníci dílny a zejména její vedoucí se zúčastňují dnů lidových řemesel v národopisných muzeích v přírodě a na velkých folklorních festivalech a poskytují technologickou pomoc léčebným ústavům, v jejichž programu je rukodělná práce pacientů, zejména dětí.

kontakt:

Antonín Moštěk
Vlčnov 148
687 61
tel., fax: +420/572 675 129
www.nulk.cz

TURISTIKA

Jízda králů ve Vlčnově

Živé a udržované tradice místního folklóru Vlčnovské slavnosti s jízdou králů, pořádané o poslední květnové neděli, patří pro svoji krásu k nejnavštěvovanějším akcím svého druhu v České republice a mají nadregionální význam.

Ještě v minulém století je možno jízdu králů doložit téměř z celé Moravy. Dnes zůstala zachována v původním provedení zvyku pouze v jedné obci, slováckém Vlčnově, a je zde vykonávána s každoroční pravidelností a v takřka nezměněné podobě. Na opentlených koních objíždějí chlapci, odvedenci vesnici a vyvolávají prastaré verše na oslavu svého krále i jako žádost k jeho obdarování. Králem je chlapec 10-12ti letý, který jede ve starodávném ženském kroji střežen dvěma pobočníky s tasenými šavlemi. Vlčnovská tradice zkrášlila jízdu králů spanilostí zdejšího kroje, bohatou výzdobou královského průvodu i lidovou poezií, zaznívající v podobě vyvolávek jezdců.

www.ksk.vlcnov.cz
www.jizdakralu.vlcnov.cz

Historie jízdy králů

Počátky jízdy králů sahají tak hluboko do historie, že je paměť člověka krátká na to, aby okolnosti jejího vzniku zachovala. Člověk hledající vysvětlení se obrací k mýtům a pověstem. Několik je jich i o jízdě králů. Ta nejznámější je situována do Bílovic u Uherského Hradiště, do doby česko-uherské války, kterou spolu vedli český král Jiří z Poděbrad a jeho zeť, uherský král Matyáš Korvín.

Ten byl prý v bitvě, k níž došlo r. 1469 nedaleko tzv. "hrubého boru" na hlavu poražen a sotva spasil holý život. Aby nebyl poznán a zajat, převlekl se do ženského oděvu, tvář zahalil pentlemi a obklopen svou družinou vracel se pomezím na své sídlo v Trenčíně. Cestou pro něj družina vybírala, "ptala" obživu. Místo, kde se ona bitva konala, dodnes připomíná malý pomníček.

V posledních 35 letech se prostý zvyk objížděky průvodu vesnicí rozrostl postupně o další programy: vystoupení folklórních souborů, koncerty dechových i cimbálových muzik, výstavy výtvarných děl, jarmark lidových výrobků, takže Vlčnov má návštěvníkům co nabídnout po celé tři dny.

Je až obdivuhodné, jak právě národopisné slavnosti s předváděním jízdy králů vzbuzují pozornost širokých vrstev obyvatel. Kolektivní vzrušení, které vyvolává pestrý průvod královské družiny jedoucí na koních, svědčí o silných sociálně psychologických a

sociologických motivacích slavnosti. Moderní člověk, obklopený technikou, jako by tu nalézal dočasný únik před civilizací 20. století. Čím ho vlastně fascinuje jízda králů? Může to být prostředí vesnice, kde se slavnost koná. Mnoho lidí jistě lákají pestré kroje i celková atmosféra slavností. Pro někoho to může být touha seznámit se s folklórním bohatstvím, jiný chce využít slavností k setkání s příbuznými či přáteli. Motivací k návštěvě slavností může být více; společná snad je sama účast člověka na slavnosti, bezprostřední prožitek a osobní kontakt, poměrně vzácný ve zlatém věku technicky zprostředkované kultury. Jízda králů má dodnes nádech jakési tajemnosti, skrývající se v králi v dívčím kroji, se zahaleným obličejem a růží v ústech. I koně, zahalené někdy až v přebujelé papírové výzdobě dýchají na dnešního člověka jakousi exotičností. Tak asi „prožívá jízdu králů cizí návštěvník. (Už v roce 1893 Čeněk Zíbrt po své návštěvě jízdy králů v okolí Uherského Hradiště nadšeně napsal: “Malebnost jízdy králů budí opravdu nezapomenutelný dojem i nevyhladitelnou vzpomínku na hlučnou, krásnou zábavu moravského lidu”; Zíbrt 1950: 352.) Pro domácí znamená slavnost jízdy králů snahu o zachování dobré kulturní tradice. Ale také mnoho práce a obětování času, i finančních prostředků. Zdařilá jízda králů je ctí a chloubou rodiny krále, i celé obce. Slavnosti s jízdu králů mají mnoho obdivovatelů. Mají však také své kritiky, jejichž ostrý pohled se upírá na estetické problémy i některé průvodní společenské jevy. Kdysi se rozléhalo svatodušní Hýlom, hýlom po mnoha našich vesnicích. Dnes už se pravidelněji koná tato slavnost jen v několika málo obcích na Slovácku a na Hané. Objevují se i snahy o její vzkříšení v dalších krajích.....

Přírodní rezervace Kovářův žleb

Základní údaje: Přírodní rezervaci Kovářův žleb tvoří travnaté a křovinaté stráně s výskytem vzácných teplomilných druhů rostlin. Nachází se v nadmořské výšce 240 až 300 m na severním okraji obce Vlčnov. K. ú. Vlčnov, V: 14,6 ha, Z: Nařízení Okresního úřadu v Uherském Hradišti č. 8/1997 ze dne 18.12.1997.

Motiv ochrany: Květnaté subxerofilní louky a extenzivní ovocné sady lesostepního charakteru na středně svažitéch pozemcích. Jde o výjimečnou lokalitu teplomilné flóry a fauny, kdysi typické pro stepní zónu Bílých Karpat a ukázkou historické krajiny vytvořené citlivým hospodařením člověka.

Geologie, půdní poměry: Geologický podklad tvoří paleogenní sedimenty račanské jednotky magurského flyše. Jde o střídání jílovců (zčásti vápnitých) a pískovců, převážně glaukonitických. Tyto horniny jsou zčásti překryty návějemí spraší, popř. sprašových hlín. Půdní kryt tvoří hnědozemně.

Botanika: Území je významné především výskytem silně a kriticky ohrožených druhů rostlin jako je hvězdnice chlumní (*Aster amellus*), zlatovlásek obecný (*Crinitina linosyris*), len chlupatý (*Linum hirsutum*) na poslední bělokarpatské lokalitě, hořec hořepník (*Gentiana pneumonanthe*), hořec křížatý (*Gentiana cruciata*), pětiprstka žežulník pravá (*Gymnadenia conopsea* subsp. *conopsea*), pryšec mnohobarevný (*Euphorbia epithymoides*) aj.

Zoologie: Lokalita je bohatá na teplomilný hmyz - kudlanka nábožná (*Mantis religiosa*), otakárek fenyklový (*Papilio machaon*) a otakárek ovocný (*Iphiclides podalirius*), ohniváček černočárny (*Lycaena dispar*), žluťásek barvoměnný (*Colias myrmidone*), bělopásek topolový (*Limenitis populi*), teplomilné druhy čeledi modráskovitých, např. modrásek hnědoskvrnný (*Polyommatus daphnis*), modrásek jetelový (*Polyommatus bellargus*) a další jako mûra dřevobarvec bodlákový (*Xylena exoleta*) a drsnokřídlec (*Biston pomonarius*). Z ornitofauny

zaznamenán výskyt lejska černošedého (*Ficedula hypoleuca*), strakapouda malého (*Dendrocopos minor*), strakapouda velkého (*Dendrocopos major*), pěnice černošedé (*Sylvia atricapilla*), pěnice hnědokřídle (*Sylvia communis*), pěvušky modré (*Prunella modularis*), krutihlava obecného (*Jinx torquilla*).

Lesnictví: Část území je zarostlá směsí dřevin jako je dub letní (*Quercus robur*), habr obecný (*Carpinus betulus*), trnka obecná (*Prunus spinosa*), svída krvavá (*Cornus sanguinea*) a bohužel především trnovníkem akátem (*Robinia pseudoacacia*). Ze vzácných druhů dřevin se zde vyskytuje dřín jarní (*Cornus mas*), jeřáb břek (*Sorbus torminalis*), jeřáb oskeruše (*Sorbus domestica*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*) a třešeň křovitá (*Prunus fruticosa*).

Management, ohrožení, návrhy opatření: Značná část území je zarostlá náletem dřevin, který bude postupně odstraněn a obnoveno kosení luk. Území ohrožují záměry výstavby rekreačních chat.

Historie: Území bylo využíváno jako pastviny už v období subboreálu asi 1000 let před Kr. Později přešlo využití na ovocné sady a jednosečné louky. Vzhledem k nepřístupnosti nebylo nikdy zasaženo chemizací a jinými intenzifikačními snahami.

Přírodní rezervace Vlčnovský háj

Základní údaje: Dubová bučina s bohatým bylinným patrem s výskytem chráněných druhů živočichů a rostlin, 1 km JV od obce Vlčnov, k.ú. Vlčnov, V: 31,9719 ha, n.v.: 280 - 350 m.n.m., Z: Nařízení Okresního úřadu v Uherském Hradišti č. 11/2002 ze dne 20. 5. 2002.

Motiv ochrany: Bohatá lokalita ladoňky dvoulisté.

Geologie, půdní poměry: Geologickým podkladem jsou paleogenní zlínské i belovežské vrstvy račanské jednotky magurského flyše. Zlínské vrstvy tvoří střídání zčásti vápnitých jílovců a převážně glaukonitických pískovců, zatímco belovežské vrstvy budují jílovce, zčásti pestré, a převážně glaukonitické pískovce. Pomístně se vyskytují spraše, popř. sprašové hlíny. Půdy jsou černozemně černicové až černice pelické.

Botanika: Vegetaci tvoří karpatské dubohabřiny. Bylinné patro je zastoupeno prvosenkou vyšší (*Primula elatior*), hvězdnatcem čemeřicovým hvězdnatec čemeřicový (*Hacquetia epipactis*), dymnívkou dutou, plicníkem lékařským, sasankou hajní (*Anemone nemorosa*), ladoňkou dvoulistou (*Scilla bifolia*), vstavačem bledým (*Orchis pallens*), krušítkem modrofialovým (*Epipactis purpurata*), lilí zlatohlávkem (*Lilium martagon*), medovníkem meduňkolistým (*Melitis melisophyllum*), zapalíci žluťuchovitou (*Isopyrum thalictroides*) a dalšími.

Zoologie: Vzhledem k poloze rezervace uprostřed polních kultur je zastoupena běžná fauna dubohabřin jako např. strakapoud velký, sýkora koňadra, žluva hajní, holub hřivnáč, budníček lesní, žluna zelená, pušтік obecný a datel černý.

Lesnictví: Skladba dřevin odpovídá ekotypu dubových bučin. Je zde zastoupen dub letní a zimní, habr obecný, jasan ztepilý, lípa srdčitá, topol černý a osika. Na části rezervace byly paseky zalesněny jehličnatými monokulturami. Cílem probírek a skupinovitě výběrného hospodářství bude dosáhnout min. 50 % zastoupení dubu.

Management, ohrožení, návrhy opatření: Území je dále negativně ovlivněno příkrmovacími zařízeními pro zvěř, která je tak nepřírodně koncentrována do území. Zvěř pak způsobuje škody na přirozeném zmlazování dřevin. Tento problém bude řešen s místním mysliveckým sdružením.

Historie: V lesních porostech bylo hospodařeno pařezinovým způsobem, který podpořil prosvětlováním porostu bylinné patro a především populaci ladoňky dvoulisté. Ze západní strany původně přiléhala loučka z výskytem vzácných druhů rostlin jako je růže galská, okrotice bílá, pětiprstka žežulník a volovec vrboolistý (jediná lokalita v Bílých Karpatech). Rozoráním stepí a intenzivním hnojením zbylých luk byl zde posledně jmenovaný druh vyhuben.

Uherskohradištská vinařská stezka

Uherské Hradiště (Slovácké muzeum) – Vlčnov (soubor vinných búd) – Hluk (historická tvrz) – Boršice u Buchlovic (vinný sklep Sovín) – Buchlovice (zámek, galerie vín) – Velehrad (bazilika) – Uherské Hradiště-Mařatic

viz naskenovaná příloha – *Vinařská stezka uherskohradištská*

Trasa Uherskobrodsko

Uherský Brod (prohlídka města, Muzeum J. A. Komenského) – Vlčnov (areál vinných búd) – Nivnice (Památník J. A. Komenského) – Bojkovice (Muzeum Bojkovska)

TRADICE

Masopust (fašank)

Znovu obnovená tradice masopustních obchůzek, velmi rozšířená na všech vesnicích Slovácka. Snad největší kulturní a společenská akce probíhá na Strání, kde ale má svá pevná pravidla. V naší obci je program obchůzky volnější, masky se přizpůsobují konkrétní společenské a politické situaci.

Daří se dokonale parodovat celkovou náladu ve společnosti, vtipně reagovat na ožehavé životní problémy a dokonce existují i podoby filmových hrdinů či idolů. Na rozdíl od jízdy králů průvod masek poctivě obchází celou vesnici a navštíví každý dům a formou tištěných pozvánek pozve všechny na večerní veselici.

Termín obchůzek je dán kalendářem a proto je shodný ve všech vesnicích. Vlčnovský fašank je ojedinělý tím, že není absolutně svázaný obecně závaznou tradicí a návštěvníci mohou vidět každý rok neopakovatelné masky a velmi různorodý průvod.

Velikonoční košť vína

Tradiční výstava místních zahrádkářů. Na koštu jsou představeny vzorky vína jak místních pěstitelů, tak i přespolní a není výjimkou i vzorky vín ze vzdálených vinařských oblastí. Velký počet návštěvníků dává za pravdu trvalému zvyšování kvality místních vín a jejich konkurenceschopnosti vůči vyhlášenějším vinařským krajům. Samozřejmostí, jak je tady zvykem, je krojovaná obsluha spolu s cimbálovou muzikou.

Krojované velikonoce

Na velikonoční pondělí kluci z ročníku - legrúti, který letos pojede Jízdu králů, se oblečou do krojů a spolu se svým králem obchází stejně staré holky za účelem velikonoční pomlázky. Je to první představení legrútů na veřejnosti.

Stavění máje

Májka (nazdobený vzrostlý strom umístěný uprostřed obce) vždy bývá pýchou legrútů. Vždy se snaží, aby ta jejich byla co největší. A proto vždy při stavění máje asistuje celá obec, holky z ročníku zdobí korunu velikonočními stuhami a společně potom nazdobenou májku postaví za pomoci celé vesnice.

Dalším, nemalým úkolem je májku uhlídat. Kluci z okolních vesnic mají záslusk na náš máj a snaží se jej podřezat a ukradnout špičku. Za tu mohou chtít velké výkupné.

Současně po vesnici se staví i malé májky. Nejznámější je májka u hasičské zbrojnice, kde při příležitosti stavění a kácení máje se opékají makrely a vládne zde lidová zábava.

Hody

Místní hody žijí ve stínu Jízdy králů. Konají se pravidelně na svátek sv. Jakuba st., patrona vlčnovského kostela. Dopoledne prožívají hodovníci v rovině duchovní, odpoledne je pro všechny připravena světská zábava - koncert dechové hudby, opékání makrel atd.

Tradiční hody, známé z okolních vesnic, se zde již neslaví.

Suchou nohou

Nově obnovená letní tradice sloužící k zábavě místních obyvatel. Jedná se o přejezd na kole přes šířku koupaliště pomocí úzké, dřevěné lávky. Málokdo to dokáže hned napoprvé a skončí ve vodě. Tomu všemu přihlíží spoustu spokojených návštěvníků.

Prázdninové odpoledne na pepčíně

Akce místních vesnic. Pepčín, dnes již kultovní místo, je na hranicích katastru obcí Vlčnova, Veletín, Drslavic, Havřic a Uherského Brodu. Kdysi zde stával zámek hraběte Kounice, bohužel byl dlouho dobu opuštěný a velmi zchátral. Musel být zbořen.

Na památku po Pepčíně se na konci prázdnin koná setkání obcí spolu se soutěží pro děti i dospělé.

Sbírání trnek, vaření povidel a pálení slivovice

Vaření povidel je dnes trochu pozapomenuto z důvodu modernizace a lepší vybavenosti domácností. Ale skupinka místních nadšenců pravidelně vaří trnky podle staré receptury. Přijďte ochutnat.

Snad není ve Vlčnově, kdy by si trochu neposbíral trnek do kvasu a potom nevypálil. Samotné pálení kvasu a následná výroba slivovice je natolik významná činnost, která je povýšená na důležitou rodinnou událost.

Silvestr na Pepčíně

Nově obnovená tradice setkávání se obyvatel okolních obcí na Pepčíně, tradičním místě, který spojuje místní region. Všechna rivalita okolních vesnic pomine a toto setkání se nese v duchu příštího, snad lepšího roku.

turistické informační centrum:

Klub sportu a kultury Vlčnov
Vlčnov 186
687 61
tel., fax: +420/572 675 130
e-mail: ksk@vlnov.cz
www.ksk.vlnov.cz

ZDROJE

www.vlnov.cz
www.vychodnislovacko.cz
Zlínský kraj, města a obce zlínského kraje – vydavatelství Proxima Bohemia s.r.o

LITERATURA

JILÍK, Jiří: *Povídání z kolovrátku*. Vydal Klub kultury a sportu ve Vlčnově

JILÍK, Jiří: *Vlčnovské vyprávěny*. Ottobře 12, 2005

BENEŠ, Josef: *Rok ve Vlčnově 1945-46*. Vydala Společnost Jízdy králů 2003

Průvodce po Čechách, Moravě a Slezsku: Slovácko – Uherskohradištsko. Soukup & David 2006, s. 90

SIROVÁTKA, Oldřich: *Lidové balady na Slovácku*, sv. 2. Práce Slovákého muzea, Uherské Hradiště 1965

JILÍK, Jiří – Moarch „Miško“ Eveno: *Rebelové proti všednosti*. Ottobře 12, 2003

MUSIL, František – PLAČEK, Miroslav: *Zaniklé hrady, zámky a tvrze Moravy a Slezska*. Libri 2003, s. 202-204

SUČKOVÁ, Kateřina – ABUŠINOV, Roman: *Kamenný klíč – Staroslovanské hrady: Slovanská hradiště v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*. Vydala Kateřina Sučková 2005, s. 368

SPATHOVÁ, Jana: *Nemovitě kulturní památky jižní Moravy*. Sv. 8. Brno 2000, s. 101